

Végtelenített dinamizmus

2016, May 20 - 12:24pm

Tweet

Tetszik

1

G+1

0

Share

[Kintli Borbála \(/hu/content/kintli-borb%C3%A1la\)](#)

Poroszlai Eszter: Egy ponton túl – Transzporens határátlépések

Poroszlai Eszter kiállítása magában hordozza a játék lehetőségét. Játék az anyagokkal, a formákkal, a színekkel, a térrel – a lehetőségekkel. A tárlat a művész elmúlt években keletkezett munkáit állítja egymás mellé, melyek mind a tér és a struktúra kérdéseire irányuló reflexiókként értelmezhetők. Poroszlai 2014-ben végzett a Képzőművészeti Egyetemen, azóta számos csoportos és több egyéni kiállításon voltak láthatók munkái. A jelenlegi kiállítás bemutatja az alkotói gondolkodás folyamatát, ahogy Poroszlai kérdésfelvetése fokozatosan irányt váltott, és eljutott a vászonra festett különféle struktúráktól azok térbelivé alakításához: a galéria terét uraló, annak szemközti falát szinte teljesen elfedő kifeszített pink színű *objektszerű képtárgyhoz*.^[1] (# [ftn1](#))

A kiállított alkotások együttes megjelenése dinamikus képet alkot a Medence Salon termében. A letisztult, op-art jellegű festmények mintha életre kelnének: a statikus képek elkezdnek formálódni, ahogy a felhasznált textilek egyre nagyobb szerepet kapnak a vászonra applikált anyag vagy a pókhálószerű kifeszítés következtében.

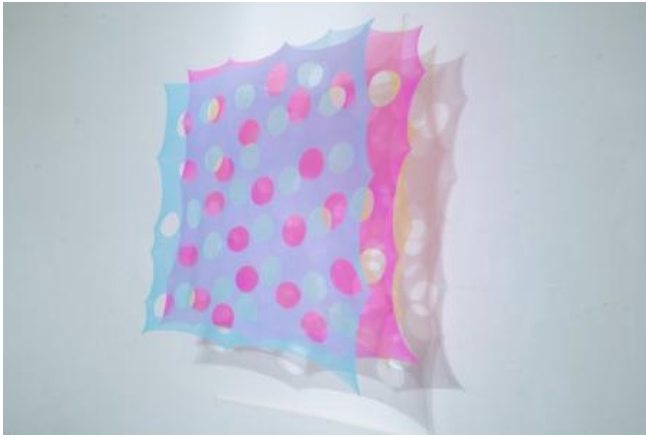
Az alkotások azonban akkor nyerik el értelmüket, amikor a néző közöttük járkálva innen és onnan is, eltérő perspektívákból veszi szemügyre azokat. A kifeszített statikus formák a befogadói tekintet változásának eredményeként kapnak harmadik dimenziót. A monumentális vászonból kialakított tölcselek, ha velük egy vonalba kerülünk, elvesztik valódi mélységüket, megtévesztve ezzel a látogató érzékelését. A néző így maga is a művészi játék részesévé válik. Helyzetét változtatva figyeli, hogy az egymástól néhány centi távolságra elhelyezett tüllrétegek miként fedik egymást, hogyan változtatják a takarásba került, illetve abból kilépő színek árnyalatukat, hogyan lépnek be ebbe a dinamizmusba a textileken található, szakadás eredményeként képződött lyukak: amennyiben azokon próbálunk keresztül nézni, az áttetszőség még inkább előtérbe kerül. A transzparenciát azonban nem számolja fel a felhasznált anyag sem, hiszen a tüll maga is „átjárható”.

Az alkotások esetében a fény lényegi szerepet játszik. A galéria kifelé tekintő üvegfa előtt függő alkotás a fény hatására különös, lebegő jelleget kap. Az ablakon beáramló fény tovább erősíti az áttetsző jelleget, az alkotás rendkívüli finomságát, tűnékenységét hangsúlyozva. Némiképp hasonló érzetet kelt a pink színű monumentális tüll hátsó falra vetülő árnyéka is. A kifeszített textil mérete ellenére mégis légiessé válik, árnyéka illékonyságával azonosul.

A bemutatott munkák nem akarnak súlyos kérdéseket, problémákat felvetni, abban az értelemben, hogy aktuális társadalmi problémákra reagálnának. Megmaradnak a saját maguk által teremtett művészeti tér izoláltságában, az ezen belül megfogalmazható problémákat tekintve relevánsnak. Az alkotások visszafogott egyszerűségükben mind megpróbálnak a kiállítás címében jelzett „egy ponton” túlra kerülni. Miközben az egyes munkák esetében más és más dilemmák elé kerülünk, némiképp mind a saját magukon való túllépést, határaik átlépését célozzák meg, mely egyszerre irányul a felhasznált anyagokban rejlő lehetőségekre és a megmunkálás módjára is. A kiállított művek egy, a kimerevítés ellen ható végtelenített dinamizálódó folyamatot indítanak el. Az elsőre radikálisan statikusnak mutató alkotások talán pont az alakítási folyamat természetellenes intenzitásának következtében bújnak ki a megformálás, beállítás hatása alól. Az eldeformálódott, hajdan kör alakú sáv apró foltjai a kifeszítés következtében sűrűsödési pontokat hoznak létre, a néhol élénkebb, máshol halványabb foltokat hunyorítva nézve elkezdnek vándorolni, ezáltal mintha örvénylő gyűrűvé változnának át. A néző tekintetében a tárgyak metamorfózison mennek keresztül, amely az anyagra gyakorolt erőteljes szabályozó hatás ellen kezd el működni. Így ez az illúzióra épülő formálódás a művész beavatkozását kérdőjelezi meg: ahogy az anyagok elasztikus tulajdonságait kihasználva azokat igyekezett radikálisan kimerevíteni.

Poroszlai Eszter alkotásai saját univerzumot létrehozva a világ rendjéből való kilépést kezdeményezik. Miközben felfüggesztik világunk szabályait, a befogadó érzékelésmódjára is hatást gyakorolnak, a néző így egyfajta meditatív állapotba kerülhet,^[1] ^(#_ftn2) belépve az alkotások által létrehozott térbe, metamorfózisuk játékába.

Poroszlai Eszter: Egy ponton túl – Transzparens határátlépések, Medence Szalon, 2016. 05. 06-27.

^[1] ^(#_ftnref1) Zsikla Mónika kifejezése – a kiállításon kihelyezett rövid értelmezésben olvasható.

^[2] ^(#_ftnref2) Fontos megemlíteni, hogy a kiállított alkotások jelenleg címek nélkül szerepelnek, mintha ezzel is kibújnának mindenféle meghatározás alól, a befogadó meditatív szemlélésének teret engedve.

Tweet

Tetszik

1

G+

0

Share

Facebook-hozzászólások

0 Comments

Sort by

Oldest

Add a comment...

Facebook Comments Plugin